

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.287/2019/18.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2020. év február hó 4. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A pénzmosás büntette miatt I. r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 5.B.1276/2018/36. számú ítéletét I. rendű és II. rendű vádlottak vonatkozásában megváltoztatja, e két vádlott előzetes mentesítését mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. rendű és II. rendű vádlottakkal szemben helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során 43.690.- (negyvenháromezer-hatszázkilencven) forint büntügyi költségből 18.290.- (tizennyolcezer-kettőszázkilencven) forintot I. rendű vádlott köteles az államnak megfizetni, a további 25.400.- (huszonötezer-négyszáz) forintot az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék 5.B.1276/2018/36. számú, 2019. szeptember 6. napján kihirdetett ítéletével I. rendű és II. rendű vádlottat a Btk. 399. § (2) bekezdés a) pontja szerinti felbújtóként elkövetett pénzmosás büntettének kísérlete miatt 1 év 3 hónap - börtönben végrehajtandó - szabadságvesztés büntetésre ítélte. A büntetés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette, és megállapította, hogy a szabadságvesztés utólagos végrehajtása esetén mindkét vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. E két vádlottat előzetes mentesítésben részesítette. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban történt idő beszámításáról a kiszabott büntetésbe, a lefoglalt készpénzről és kötelezte a vádlottakat a büntügyi költség viselésére. Az elsőfokú bíróság a III. rendű vádlott ügyét elkülönítette, a IV. rendű vádlottal szemben az elsőfokú ítélet a kihirdetés napján jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést az I. és II. rendű vádlottal szemben az alkalmazott előzetes mentesítés mellőzése végett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.774/2019/2. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Az ügy tanácsülésen történő elbírálását indítványozta azzal, hogy a másodfokú bíróság mellőzze az előzetes mentesítés alkalmazását, mivel annak törvényi feltételei nem állnak fenn, az elsőfokú bíróság alaptalanul következtetett a vádlottak érdemességére.

A Fővárosi Ítéltábla elsőként tanácsulást tűzött az ügy felülbírálatára, de a II. rendű vádlott védője által benyújtott indítványra figyelemmel utóbb nyilvános ülésre utalta az ügyet.

A Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén az ügyész nem vett részt. A vádlottak védői az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozták, mivel egyetértettek az elsőfokú bíróság indokaival. Kiemelték perbeszédükben, hogy a vádlottak beismerték a vád szerint a bűncselekményt, büntetlen előéletűek,

rendezett szociális körülmények között élnek, és hosszabb idő telt el az elkövetés óta. Álláspontjuk szerint az előzetes mentesítés szükséges ahhoz, hogy a büntetés ne jelentsen annak célján túlmutató joghátrányt. Mindkét vádlott védője a bűnügyi költség tekintetében részletfizetési kérelmet terjesztett elő, de maguk is elmondták, hogy azt az elsőfokú bíróságnak kell majd elbírálnia.

Az utolsó szó jogán az I. rendű vádlott úgy nyilatkozott, szüksége van a tiszta erkölcsi bizonyítványra, míg a II. rendű vádlott sajnálkozását fejezte ki az elkövetett bűncselekmény miatt, kifejtette, hogy 5 éve él hazánkban és tiszta lappal szeretne indulni.

Az ügyész fellebbezése alapos.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az eljárás során nem sérültek az eljárási szabályok, ezért a felülbírálat elvégezhető. Az elsőfokú bíróság előtt a vádlottak beismerték bűnösségüket, amelyet az elsőfokú bíróság elfogadott. Az ügyészi fellebbezés tartalmára figyelemmel az ügyben a Be. 580. § (2) bekezdése és a Be. 606. § (3) bekezdése szerint a felülbírálat korlátozott, az kizárólag az előzetes mentesítés alkalmazásával kapcsolatos értékelésre szorítkozik.

A nyilvános ülésen a személyi körülményekkel kapcsolatban elhangzott és az elsőfokú ítélet kihirdetése óta bekövetkezett változásokkal a másodfokú bíróság a tényállást a Be. 593. §-a szerint annyiban pontosítja, hogy az I. rendű vádlott jelenleg a étteremben dolgozik 180 ezer forint havi fizetésért és 150 ezer forint sport jövedelme származik. A II. rendű vádlott a étterem sushi szakácsa 2019. október 7-től, havi jövedelme 171 ezer forint.

A másodfokú bíróság - osztva az ügyész álláspontját - nem értett egyet az elsőfokú bírósággal a Btk. 102. § szerinti előzetes mentesítés alkalmazásával.

A vádlottak javára rögzített kedvező személyi körülmények a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő tényezők között értékelhetőek, és ez az elsőfokú eljárásban meg is történt, mivel az elsőfokú bíróság a büntetés mértékének megállapításakor és a büntetés végrehajtása felfüggesztésének kérdésében is figyelembe vette a feltárt és felsorolt tényeket.

Az előzetes mentesítés alkalmazásának előfeltétele megkívánja olyan további érdemességi körülmény fennállását is, amelyek a vádlottak tekintetében nem voltak fellelhetőek.

Nem indokolja a mentesítést az, hogy a vádlottak ellen nem indult más büntetőeljárás, mivel ez általános elvárás minden magyar és más a joghatóságunk alatt tartózkodó állampolgárral szemben. A törvénytisztelő életmód erény, de nem ad alapot előnyökre, a megszegése jár következményekkel. A normák elvárt betartására nem lehet kedvezményt alapítani.

Az előzetes mentesítés teljesen súlytalanná tenné a büntetést, a próbaidőt, erre csak komoly és méltányolható indokok mentén kerülhet sor, és ilyen nem lehetett feltárni a vádlottak javára.

A munkaviszonyuk nem tekinthető a törvény által elvárt érdemességi oknak, mert akkor valamennyi munkaviszonyban álló és próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztéssel sújtott elkövetőt automatikusan részesíteni kellene előzetes mentesítésben.

Továbbmenően a bírói gyakorlattal sem egyeztethető össze a fellebbezéssel támadott ítéleti rendelkezés, és a mentesítés az ítélet belső arányait is megbontaná, mivel a súlyosabb elkövetői alakzatban eljáró I. és II. rendű vádlott kedvezőbb helyzetbe kerülne, mint az általuk felbujtott - a másodfokú eljárással nem érintett - tettes.

Ezért az ügyész perorvoslata megalapozott és indokolt volt.

A Fővárosi Ítéltábla a fentiekben kifejtettek miatt az elsőfokú bíróság döntését a támadott részében a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta és mellőzte a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében az előzetes mentesítés alkalmazását.

A másodfokú bíróság kötelezte az I. rendű vádlottat a védői díj megfizetésére, míg a magyar nyelv ismeretének hiánya miatti tolmácsolási költséget az államra terhelte. (Be. 613. § (1) bekezdés)

Az ítélet ellen a fellebbezés további lehetőségét a Be. 615. §-a kizárja.

Budapest, 2020. év február hó 4. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Vincze Piroska s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 5.B.1276/2018/36. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf. 287/2019/18. számú határozatában foglalt változás mellett I. rendű és II. rendű vádlottakkal szemben jogerős.

Budapest, 2020. év február hó 4. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke